

Koninklijke Marechaussee

Trompetterkorps KMar

Nieuwsbrief van het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee | Juli 2017

Onder andere:

- **3** | “Samen gaan we hele mooie dingen doen”

- 4** | Spelen voor Canada

- 5** | Muzikale mishandeling

- 6** | Optreden met Nick Lemmens

IN DIT NUMMER:

- 3 | Nieuwe dirigent: “Samen gaan we hele mooie dingen doen”

- 4 | Trompetterkorps speelt voor Canada

- 5 | Column Marnix Costers: Muzikale mishandeling

- 6 | Nieuwe cd

- 7 | Binnen trommelen

- 8 | Blauw in Zwart Wit

- 11 | Agenda Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee

Fotobijschrift voorpagina:

Foto: Optreden op 11 mei op de Markt in Apeldoorn tijdens de Canada 150 Music Show (Sjoerd Hilckmann - Mediacentrum Defensie)

Fotobijschrift achterpagina:

Foto: Het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee tijdens de Canada 150 Music Show in Apeldoorn (Sjoerd Hilckmann - Mediacentrum Defensie)

Nieuwe dirigent kapitein Peter Kleine Schaars:

“Samen gaan we hele mooie dingen doen”

Tekst: Ellen Beernink

Foto: opperwachtmeester Gellius Kaars Sijpesteijn

Betrokken. Dat is kapitein Peter Kleine Schaars. En dat is ook wat hij van zijn orkestleden verwacht. Op 1 mei begon hij als dirigent bij het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee.

Peter ziet ernaar uit om met elkaar het trompetterkorps en daarmee de Koninklijke Marechaussee (KMar) nog beter op de kaart te zetten. “Het orkest wordt mijns inziens niet voor de volle 100 procent ingezet en dat willen wij samen graag veranderen. Er zit zoveel potentie in het

orkest dat de titel trompetterkorps de lading niet dekt. Eigenlijk zijn wij een fanfareorkest. Daar onderscheiden wij ons ook meteen. De andere orkesten binnen de krijgsmacht zijn harmonieorkesten.” Over de rol die het trompetterkorps heeft is de dirigent duidelijk. “Ik zie het als mijn taak om te werken aan onze identiteit. Er moet een goede visie komen. Daar gaan we absoluut mee aan de slag. Wij zijn immers het meest gemakkelijke visitekaartje dat de Marechaussee heeft en dat moet de organisatie gebruiken”, zo vertelt hij. “Er zijn genoeg uitdagingen en kansen.” Ook over zijn taak binnen het orkest is Peter helder. “Als dirigent ben ik degene die met de mensen werkt. Ik denk nooit in problemen, maar in oplossingen. Ikzelf neem een heel netwerk mee, maar ook de orkestleden barsten van de knowhow. Ik daag hen dan ook zeker uit om met ideeën te komen. Samen gaan we hele mooie dingen doen.” Eén a twee dagen per week zal hij met volle overgave repeteren met het orkest. “In mijn vorige functie als dirigent bij de Marinierskapel der Koninklijke Marine pleegde ik roofofbouw op mezelf. Er waren tijden dat ik wel tachtig uur per week werkte. Het werd tijd om het anders te gaan doen. Enerzijds de werkdruk, anderzijds raakt de chemie op een gegeven moment op”, vertelt de dirigent. Niet dat er alleen maar nadelen waren bij zijn vorige werkgever. “Als je 5 dagen in de week kunt repeteren heeft dat ook voordelen. Je kunt het orkest kneden en elke dag verder bouwen”, vertelt hij. Zo’n vijfhonderd werken dirigeerde hij in vier jaar tijd. Nu gaat het roer om. “Dit is een hele frisse club. Doordat de orkestleden parttime werken, hebben zij een brede horizon. Zij zijn niet totaal afhankelijk van het trompetterkorps. Als ik geen dirigent zou zijn, maar muzikant, dan

wist ik het wel. Ook dan zou ik graag bij het trompetterkorps willen zitten. Doordat het parttime is blijf je veel meer verbonden met de maatschappij. Ik krijg nu meer tijd om ook andere dingen te gaan doen. Mijn omgeving moet daar nu al aan wennen.”

Over Peter Kleine Schaars

Kapitein Peter Kleine Schaars krijgt al in jonge jaren trombonelessen en speelt in zijn geboortestad Deventer mee in diverse orkesten en ensembles (symfonieorkesten, harmonie- en fanfareorkesten, koperensembles, bigbands, jazzensembles, salsaorkesten en popgroepen). Daarbij spant hij zich al vroeg in als arrangeur voor de verschillende ensembles. Hij studeert trombone (klassiek en jazz) aan het ArtEZ Conservatorium te Zwolle.

Vanaf 1995 studeert hij compositie en arrangeren bij Bob Brookmeijer, Rob Pronk en Klaas de Vries aan het Rotterdams Conservatorium. Aan het Fontys Conservatorium te Tilburg en later aan het Conservatorium Maastricht studeert hij HaFa-directie bij Jan Cober. Van 1989 tot 2002 is hij lid van de Marinierskapel der Koninklijke Marine te Rotterdam. Aanvankelijk als trombonist, later ook arrangeur en assistent-dirigent. Ook bij amateurverenigingen werkt hij als dirigent, zoals sinds 2004 bij het Nederlands Politie Orkest en vanaf 2005 bij de Gruno’s TNT Postharmonie Groningen. Met de Show- en Marching Band Kunst en Genoegen Leiden, waar hij sinds 1990 artistiek leider is, wint hij meerdere malen bij de mars en show wedstrijden tijdens het Wereld Muziek Concours te Kerkrade en behaalt hij diverse malen de wereldtitel.

In 2002 verlaat hij de marinierskapel om gehoor te kunnen geven aan de vele uitnodigingen als gastdirigent in binnen- en buitenland. Daarnaast werkt hij als klankregisseur en producent voor de muziekuitgeverij de Haske Publications BV in Heerenveen.

Als componist heeft hij binnen de blaasmuziekwereld naam gemaakt, zowel nationaal als internationaal. In 1993 wint hij met zijn werk Funky Fuque meets Waddle Waltz de eerste prijs bij de compositiewedstrijd van het Nederlands Instituut voor de Blaasmuziek (N.I.B.). In 2001 krijgt hij de opdracht om voor een concours te St. Gallen het verplichte werk te componeren.

Van mei 2013 tot april 2017 is hij chef-dirigent van de Marinierskapel der Koninklijke Marine. Vanaf 1 mei 2017 is hij benoemd als dirigent bij het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee.

Trompetterkorps speelt voor Canada

Het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee heeft op 11 mei op de Markt in Apeldoorn opgetreden tijdens de Canada 150 Music Show. Het evenement werd georganiseerd door de Stichting Apeldoorn-Burlington Comité, omdat het 72 jaar geleden was dat Apeldoorn door de Canadezen werd bevrijd. Bovendien viert Canada dit jaar haar 150-jarig bestaan.

De Stichting Apeldoorn-Burlington Comité zet zich in om inwoners van Apeldoorn te betrekken bij diverse evenementen voor het land dat de stad bevrijdde en de

vriendschapsbanden tussen de inwoners van Apeldoorn en Burlington in stand te houden. De Music Show was een van de evenementen. Behalve het trompetterkorps traden ook de Seaforth Highlanders, 48th Highlanders of Holland, Pipes and Drums, Jachthoornblazers de Overlopers uit Hoenderloo, Show & Marchingband DAP en de Old Army Cars op.

Muzikale mishandeling

Wachtmeester der eerste klasse Marnix Coster is militair-muzikant bij het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee. Zijn taken zijn het opluisteren van beëdigingen en commando-overdrachten, concerten spelen zowel binnen als buiten Defensie en het spelen van eresignalen. Marnix deelt in deze nieuwsbrief zijn ervaringen in de vorm van een column.

Wachtmeester der eerste klasse Marnix Coster tijdens de Canada 150 Music Show
(Foto: Sjoerd Hilckmann – Mediacentrum Defensie)

“De kleinste herdenking die ik speel, is op het Damrak, hartje Amsterdam. Die herdenking gaat over wachtmeester De Jongh, die twee dagen na ondertekening van de overgave van Nazi-Duitsland, alsnog kwam te overlijden bij een schietincident. Voor De Jongh werd er aan het Victoria Hotel een plaquette gemaakt, die als monument is geadopteerd door een groepje kinderen van een basisschool in Amsterdam. Dat het om een kleine herdenking gaat, heeft te maken met het feit dat er alleen vanuit de brigade Noord-Holland aandacht aan wordt besteed.

Maar ook de locatie speelt mee. Midden in het centrum van Amsterdam, op een van de drukste punten van de stad, zo tegenover het centraal station, is er eenvoudigweg geen plaats om meer ruimte te creëren dan drie dranghekken aankunnen. Het openbare leven gaat ten slotte gewoon door, fietsers moeten er langs, en liefst zonder geschept te worden door het overige verkeer. Achter die dranghekken staan de twee erewachten, de commandant van de erewacht, ikzelf en een kudde schoolkinderen die allemaal een bloem willen leggen.

Dat is heel erg veel menselijke activiteit op heel erg weinig vierkante meters.

Op een gegeven moment komt het bevel: “Geeft acht!”, gevolgd door: “Brengt eregroet!”. Dan moet ik het signaal Taptoe Infanterie spelen. En ja: officieel zou ik het signaal taptoe Bereden Wapens moeten spelen, maar er is nog niemand die dat kent, en om het voor de kinderen herkenbaar te houden, is in overleg met alle betrokkenen besloten tot het signaal Taptoe Infanterie.

Afgelopen jaar bleek maar weer dat weinig mensen weet hebben van de complete terreur die ik met mijn trompet kan aanrichten. En dit met maar vier noten. Tel ze maar eens na: het signaal Taptoe Infanterie bestaat uit slechts vier verschillende noten. De meesters en juffen van de basisschool weten het niet. De collega's van de erewacht en de commandant van de erewacht weten het niet. Het meisje dat vorig jaar wel heel erg dichtbij mij terecht kwam, weet het wel. Door een vileine speling van het lot kwam dit meisje met haar rechter oor letterlijk op tien centimeter van mijn trompet te staan. Ter verdediging: het maakte niet uit hoe ik ging staan: alle kanten op, zou ik in iemands oor hebben staan spelen.

Tien centimeter is erg weinig. Heel erg weinig. Zeker omdat ik persoonlijk van mening ben dat een signaal taptoe nimmer op een lullige manier gespeeld dient te worden. Het hoeft niet lelijk hard, maar het moet er wel zijn. Maar goed, zelfs als ik wél fluisterzacht had gespeeld, is tien centimeter afstand gewoon vragen om ellende. En zo zal het voor dit meisje ook wel gevoeld hebben. Hoe blij was ze toen ik klaar was. Ik zag haar helemaal ontspannen. Hèhè, die herrie is opgehouden. Ze draaide zich iets weg, en zag daardoor niet dat ik weer aanzette voor het Signaal Voorwaarts. Zelfs met haar rug naar me toe, kon ik de pijnlijke ontzetting gewoon voelen, toen ik inzette.

Een ding weet ik zeker: dit meisje zal nooit een concert met een trompet gaan bezoeken. Dit jaar hebben we op mijn verzoek mijn plaats aangepast, waardoor de afstand tussen mij en het dichtstbijzijnde kind geen tien, maar veertig centimeter is. Dat is nog steeds - maar toch een heel klein beetje minder - onverantwoordelijk.”

Over Nick Lemmens

Nieuwe cd

Op de nieuwste cd van het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee, die binnenkort uitkomt, staan enkele nummers die zijn opgenomen met majoor Nick Lemmens. Deze actief dienend veteraan zal ook tijdens de Veteranendag van de Koninklijke Marechaussee op vrijdag 6 oktober samen met het trompetterkorps optreden.

Majoor Nick Lemmens (1974) is actief dienend Veteraan en begon zijn loopbaan in 1992 als marechaussee der vierde klasse bij de Koninklijke Marechaussee (KMar). Na de opleiding tot onderofficier en de omscholing tot officier aan de Nederlandse Defensie Academie heeft hij verschillende functies vervuld binnen de KMar, waaronder zes jaar bij de Brigade Speciale Beveiligingsopdrachten. In die tijd is hij veelvuldig in het buitenland geweest. In de periode 1998 tot 2003 is hij in Kosovo, Albanië, Algerije, Macedonië, voormalig Joegoslavië, Servië, Kroatië en Marokko werkzaam geweest. In 2012 en 2013 diende hij zeven maanden als commandant van een divers samengestelde compagnie bestaande uit 160 militairen in de provincie Kunduz in Afghanistan.

Eind 2016 traden het trompetterkorps en Nick Lemmens op tijdens een concert in Oosterbeek (Foto: Manouchka Derks)

Op dit moment stuurt hij als Operationeel Coördinator de liaisons aan die voor de KMar over de gehele wereld aan het werk zijn om informatie te vergaren in het kader van Migratie en Zware Criminaliteit. Nick speelt als hobby vanaf zijn zesde levensjaar piano en is sinds twee jaar zijn stem gaan ontdekken. Hij schrijft en zingt zijn eigen muziek en vindt het een eer om op de Veteranendag KMar drie van zijn eigen stukken ten gehore te mogen brengen samen met het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee.

- Traveling in a Brain -

Nick Lemmens schreef 'Traveling in a Brain' naar aanleiding van de periode dat hij het gevecht is aangegaan met PTSS (posttraumatische stressstoornis). Pas in 2014 openbaarde zich meervoudige PTSS bij hem als gevolg van ervaringen gedurende zijn werk in Kosovo in 1999. Ondertussen is hij, dankzij zeven maanden EMDR (Eye Movement Desensitization and Reprocessing) behandelingen, én de steun van zijn collega's weer volledig back on track. 'Traveling in a Brain' neemt u mee in de zoektocht die in het hoofd van iemand met PTSS afspeelt. De vragen die niet beantwoord worden, de antwoorden die er niet toe doen, de twijfel, het schuldgevoel en de machteloosheid. Wat rest is een landkaart met de littekens van het verleden, maar ook de kracht om terug te durven kijken en tekens te herkennen, te accepteren en er nog sterker weer uit te komen. De persoon op de achterbank tijdens zijn rit in dit lied verbeeldt het geweten.

- Mijn Soldaat -

Nick Lemmens schreef 'Mijn Soldaat' vanuit het perspectief van de partner die achterblijft als de militair op uitzending gaat. Het gevoel hoe 'de buitenwereld' tegen de thuisblijver van de uitgezonden militair aankijkt. De buitenwereld die het militair zijn ziet als 'het is gewoon je werk' maar de thuisblijver die weet: 'het is je leven'. De buitenwereld die er voor de thuisblijver wil zijn, maar degene die thuis blijft kent als enige het gevoel van de twijfel hoe de militair weer terugkeert na de missie en het is alleen de thuisblijver die het gevoel kent van het onzekere gemis. Nick schreef dit nummer om de partner van de militair te eren en het ongekende belang voor de uitgezonden militair van deze thuisblijver te benadrukken. "Want ik mis jou heel dicht bij mij."

- Geeft Acht -

Het nummer 'Geeft Acht' schreef Nick als dank en eerbetoon aan iedere militair die op missie gaat of is geweest. In het lied 'Geeft Acht' neemt Nick u mee via de lijn van de exercitie-commando's, waarbij hij per commando het verhaal van de militair die op missie gaat, op missie is en weer terugkomt in een beeldende vorm rakend met u deelt. Nick verweeft zijn eigen ervaringen van diverse missies in dit stuk. Hierdoor komt het intense gevoel van de militair op missie aangrijpend tot leven. Het laatste couplet is een diepe dank aan de militair "voor alles wat hij deed, en voor alles wat hij doet. Want hij is gegaan, daar waar God niet keek".

Binnen trommelen

Op vrijdag 12 mei rond de klok van 8.00 uur loopt de straat richting het Joostenplein op de Generaal-majoor Kootkazerne in Stroe langzaam vol. Vele genodigden, leerlingen en kaderleden van het Opleidings-, Trainings- en Kenniscentrum Koninklijke Marechaussee vormen een erehaag om de leerlingen van de lichte 17-02 te onthalen als afsluiting van hun 'groene' deel van de opleiding. De leerlingen worden begeleid door vier trommelaars van het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee. Onder luid applaus van de genodigden komt de lichte aan op het plein.

Na een korte introductie van de sectorcommandant van de sector Basis Opleidingen, majoor Joost de Ruijter, melden de klasse-oudsten zich bij brigadegeneraal Ronald Harmsma. Hij reikt de eerste baretten aan hen uit. Hierna zetten de klasse-begeleiders de overige leerlingen van de lichte hun baret op en feliciteren zij hen met hun behaalde resultaten. Na de ceremonie wordt er, onder begeleiding van enkele leerlingen en kader, een carrousel op de kazerne gedraaid. Dit om aan de genodigden een kleine impressie te geven van het leven en leren op deze kazerne.

Blauw in Zwart Wit

Muzikale wortels in familiebloed

In deze historische rubriek van het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee, heb ik mij toegelegd op de terugblik van de muzikale en militaire loopbaan van kapitein b.d. (buiten dienst) Anne-Roel de Boer.

Na veertig dienstjaren bij de Marechaussee is hij even zolang actief geweest als muzikant bij het Wapen. Zijn herinneringen zullen voor een ogenblik in de schijnwerpers worden gezet.

Zoals bij de meeste musici het geval is, zouden we de ware muzikale wortels terug kunnen vinden in hun familiebloed. De vader van Anne-Roel, Sane de Boer, volgde vanaf 1954 het eerste opleidingsjaar bij de Marechaussee. Hij meldde zich aan als

muzikant bij de pas opgerichte drumband. In zijn jeugd was Sane opgeleid als muzikant en dat kwam nu goed van pas, er waren muzikanten nodig om de band van het Wapen compleet te maken. Na een aantal jaren gewerkt te hebben in de politiedienst, volgde Sane in 1960 de wachtmeesteropleiding. Na deze opleiding werd hij instructeur op het opleidingscentrum en bij het tamboerkorps.

Het was omstreeks 1966 dat Sane bij 'Kindenvreugd', een grote speeltuin nabij de Koning Willem III kazerne in Apeldoorn, in zijn vrije uren muzieklessen verzorgde aan de jeugd. Zo nam hij regelmatig zijn zoontje mee naar de oefenruimte van de speeltuin om hem daar het klaroen spelen bij te brengen. En zo werd een vruchtbare bodem gelegd, waarin de muzikale wortels van de toen 7-jarige Anne-Roel zich verder konden ontwikkelen. Van 1968 tot 1975 speelde Anne-Roel bij fanfare Soli Deo Gloria in Apeldoorn.

Blazen naast de Keukenschoorsteen

Tijdens zijn dienstplichtige opleiding in 1977/1978 was Anne-Roel ingedeeld bij het tamboerkorps van het Wapen, toentertijd onder leiding van korporaal Cas Braafhart. Anne-Roel herinnert het zich nog allemaal als de dag van gisteren. Op het moment dat hij de repetitieruimte boven de keuken binnenstapte, werden hem de volgende vragen voorgelegd:

"Ben je muzikant? Kun je misschien een paar noten blazen? Laat maar eens horen dan!" En zo ging het met de nieuwkomers van het trompetterkorps. "Op zolder, naast de grote keukenschoorsteen werd gerepeteerd. Met regelmaat van de klok zaten we voor de zoveelste keer in de bereidingswalmen van de 'Blauwe Hap' onze noten te blazen", zo herinnert de kapitein b.d. zich met een glimlach. Anne-Roel zette zijn carrière voort en was daarom genoodzaakt het tamboerkorps voor een bepaalde tijd te verlaten. De dienststellingen op Soestdijk (wachtbrigade) en Schiphol lieten het niet meer toe als Marechaussee-muzikant actief te zijn. In 1983 keerde Anne-Roel terug naar zijn muzikale roots, inmiddels tot een volwaardig trompetterkorps uitgegroeid.

Zo vader, zo zoon. Sane en Anne-Roel na een optreden van fanfare Soli Deo Gloria Apeldoorn

Meer muzikanten nodig

1958 - Het Wapen had destijds een eigen tamboerkorps bestaande uit zo'n twaalf muzikanten. Voor een verantwoorde uitvoering bleek dit aantal te weinig en er waren meerdere muzikanten nodig. Door invoering van de dienstplichtige tamboer of trompetter bleef een zekere stabiliteit en continuïteit van de muzikanten bezetting gehandhaafd. Het tamboerkorps werd nu uitgebreid met dertig muzikanten en om het half jaar zouden vijftien dienstplichtige tamboers/trompetters afzwaaien die op hun beurt werden vervangen door de nieuwkomers – een gewaarborgd roulatiesysteem.

Herinneringen

Onze herinneringen worden weer tastbaar als we er een licht op laten schijnen. Een waardevolle herinnering uit 1989.

Het 175-jarige bestaan van de Koninklijke Marechaussee werd vereerd met een bezoek van Hare Majesteit Koningin Beatrix. De ceremonie die in de Grote kerk van Den Haag plaatsvond, werd ingeluid met een intrada voor trompet duo en kerkorgel. Het met recht trotse duo waren vader en zoon De Boer.

Anne-Roel: “Tijdens mijn tijd bij het trompetterkorps heb ik ook de eer gehad om bij diverse herdenkingen eresignalen te mogen spelen. Het meest eervolle wat ik heb mogen doen was in 2004 tijdens de eerste officiële Nederlandse herdenking op het voormalige concentratiekamp Sachsenhausen in Oranienburg, nabij Berlijn. Deze dienst heeft op mij zeer veel indruk gemaakt. Bij binnenkomst op het kamp voelde ik door merg en been dat op deze plaats verschrikkelijke dingen zijn gebeurd.”

Evenzo mooie herinneringen heeft Anne-Roel aan zijn uitzending naar Banja Luka (Bosnië) in 2001/2002. Voor de ceremoniële NAVO-medaille uitreiking had Anne-Roel zijn pocket-cornet tevoorschijn gehaald en studeerde hij samen met de aanwezige militairen in de kantine het Wapenlied in. Ook met de kerstdagen was er muziek aanwezig. “Tijdens een patrouille over de kazerne hoorde ik een band spelen, het was ‘The Band of the Brigade of Ghurkas’. Na een kennismaking heb ik mijn pocket-cornet opgehaald en mocht ik me bij hen aansluiten. Met dit koperensemble, samengesteld uit Nepalese militairen, speelde ik op de NAVO-kazerne Banja Luka, tijdens een Anglicaanse kerkviering. Bovendien speelde ik samen met de Hindoestanen traditionele kerstmuziek. Een geweldige beleving waarin de muziek als internationale taal het middelpunt vormt.”

Meer over vader Sane de Boer leest u in een volgende editie van deze nieuwsbrief.

Bosnië 2002, muziek leidt tot verbroedering

Agenda Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee

Openbare optredens Trompetterkorps KMar (onder voorbehoud van wijzigingen)

Zondag 2 juli 2017

Wat: Concert Het Nationale Park De Hoge Veluwe
Wie: Fanfare-orkest
Waar: Marchantplein, Nationale Park De Hoge Veluwe
Aanvang: 14.00 uur

Donderdag 6 tot en met maandag 10 juli 2017

Wat: Concertreis
Wie: Fanfare-orkest
Waar: Polen

Vrijdag 14 juli 2017

Wat: Beëdiging
Wie: Fanfare-orkest
Waar: Markt Apeldoorn

Maandag 17 juli 2017

Wat: Concert voor de inwoners van Wijchen
i.v.m. de Nijmeegse Vierdaagse
Wie: Fanfare-orkest
Waar: Markt Wijchen
Aanvang: 19.30 uur

Vrijdag 21 juli 2017

Wat: Intocht Nijmeegse Vierdaagse
Wie: Fanfare-orkest
Waar: Via Gladiola Nijmegen
Aanvang: 15.00 uur

Zaterdag 2 september 2017

Wat: Airborne Wandeltocht
Wie: Fanfare-orkest
Waar: Oosterbeek
Aanvang: 11.00 uur

Zaterdag 9 september 2017

Wat: Concert
Wie: Fanfare-orkest
Waar: Westerveld (gemeente Steenwijk)
Aanvang: 19.30 uur

Maandag 18 september 2017

Wat: Optreden i.v.m. vooroefenen Bereden Ere
Escorte KMar
Wie: Fanfare-orkest
Waar: Kurhaus, Scheveningen
Aanvang: 11.00 uur

Dinsdag 19 september 2017

Wat: Prinsjesdag
Wie: Fanfare-orkest
Waar: Den Haag, Malieveld, Schelpenpad
Aanvang: 12.00 uur

Vrijdag 24 november 2017

Wat: Gala Concert Land van Heusden en Altena
Wie: Fanfare-orkest
Waar: Wijk en Aalburg
Aanvang: 19.30 uur

COLOFON

Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee

Het bestuur Stichting Vrienden van het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee

Voorzitter: Kolonel Jan Roede
Secretaris: Adjudant Johan van den Bosch
Penningmeester: Bert Couperus
Lid: Kapitein Hans Kleemans

Bezoekadres

Opleidings-, Trainings- en Kenniscentrum Koninklijke Marechaussee
Koning Willem III Kazerne
Gebouw 16 / Kamer 25
Frankenlaan 70
7312 TG Apeldoorn

Postadres

Intern:
MPC 39A
Extern:
MPC 58B
Postbus 90615
2509 LP Den Haag

Staf

Commandant: Kapitein Hans Kleemans
Roadmanager: Opperwachtmeester Paul van der Schoot

Dirigent: Kapitein Peter Kleine Schaars
Plaatsvervangend dirigent: Adjudant Bert van Cruchten
Tamboer-maître: Adjudant Marc Gouswaart
Concertmeester: Adjudant Ruud van den Bogaert

Telefoon

Commandant: 06-53434369

E-mail

Algemeen: tkkmar@mindef.nl

Website

Trompetterkorps:
<http://www.defensie.nl/marechaussee/cultureel/muziek/>

Eindredactie:

Ellen Beernink

Vormgeving

MCD | Crossmedia | Plein Kalvermarkt | Den Haag